

บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์หลักสัจจะที่ปรากฏในวิสุทธิบทชาดกนี้ มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ

- (๑) เพื่อศึกษาความเป็นมาของวิสุทธิบทชาดก (๒)
- เพื่อวิเคราะห์หลักธรรมที่เกี่ยวพันและปฏิบัติต่อหลักสัจจะที่ปรากฏในวิสุทธิบทชาดก (๓)
- เพื่อศึกษาแนวทางปฏิบัติตามหลักสัจจะในการประกอบอาชีพในสังคม

ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ความเป็นมาของวิสุทธิบทชาดกพบว่าวิสุทธิบทชาดกเป็นเรื่องราวของวิสุทธิบทชาดกที่มีปรากฏในชาดกและอรรถกถาชาดกโดยวิสุทธิบทชาดกนั้นถือว่าเป็นเรื่องนิทานชาดกที่มีความสำคัญเนื่องจากว่าเป็นนิทานชาดกที่เกี่ยวข้องกับอดีตชาติของพระพุทธองค์และเรื่องราวของวิสุทธิบทชาดกก็เป็นอดีตชาติที่ทรงบำเพ็ญบารมีขอที่ ว่าด้วยเรื่องของสังฆบารมีคือการบำเพ็ญเกี่ยวข้องกับการรักษาสัจจะคือความซื่อสัตย์ต่อคำพูดการกระทำที่สามารถนำมาเป็นตัวอย่างสอนผู้อื่นได้

ซึ่งในการศึกษาในอันดับต่อไปผู้วิจัยจะได้นำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวกับวิสุทธิบทชาดกเพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาในประเด็นอื่นๆที่เกี่ยวข้องต่อไป

พระบรมศาสดาลัมมามะพุทธเจ้าประทับอยู่ที่พระเชตวันมหาวิหาร ทรงปรารภการสนทนาของภิกษุถึงพระปัญญาของพระองค์ว่าเป็นที่น่าอัศจรรย์ยิ่งนัก แต่พระพุทธองค์ทรงตรัสว่าไม่อัศจรรย์เท่ากับกาลก่อนที่พระองค์ยังเป็นโพธิสัตว์ผู้มีปัญญาอาจหาญ สามารถลบล้าง ถ้อยคำของคนทั้งหลายในปางก่อนนั้นเป็นการอัศจรรย์กว่า คือ ในครั้งเราตถาคตได้เป็น วิสุทธิบทชาดกได้เทศนาแก่ปัญญกัษให้เกิดความศรัทธาและรักษาศีลตลอดชีวิตเป็นสิ่งให้อัศจรรย์กว่า พระภิกษุทั้งหลายจึงกราบทูลอาราธนาให้ทรงแสดงเรื่องวิสุทธิบทชาดก

สืบต่อไปนี้เป็นที่มาของเรื่อง

พระราชาทรงพระนามว่า ธัญชัยโกรพยราช
ครองกรุงอินทปัตถ์ แคว้นกुरु มีอำมาตย์ชื่อ วิรุบบัณฑิต
มีตำแหน่งเป็นผู้ถวายอรรถธรรมแด่พระราชามีวาจาไพเราะ
แสดงธรรมเทศนาได้ไพเราะ เป็นที่เลื่อมใสของผู้คนทั่วไป
เป็นที่เชื่อถือรักใคร่ของพระเจ้าธัญชัยโกรพยราชมาก
ในกาลก่อนพระเจ้าธัญชัยโกรพยราชเคยมีเพื่อคฤหัสถ์ด้วยกัน
๔ คน ที่ได้บวชเป็นฤาษีบำเพ็ญอภิญญาสมาบัติ

จนได้ไปเกิดเป็นท้าวสักกเทวราช ท้าววรุณนาคราช พญาครุฑ
และพระเจ้าธัญชัยโกรพยราช ดังกล่าว วันหนึ่งทั้ง
๔ ได้มายังอุทยานในกรุงอินทปัตถ์ เพื่อรักษาอุโบสถศีล
ระหว่างนั้นทั้ง ๔ ทรงปรารภถึงศีลที่ประเสริฐสุด
แต่ละคนต่างก็อ้างว่าศีลที่ตนรักษาอยู่ประเสริฐสุด ตกลงกันไม่ได้
จึงพากันไปหาวิรุบบัณฑิตๆ ได้ถวายขอคิดว่า
สิ่งที่ดีควรยึดถือว่าเป็นศีลประเสริฐสุด คือ ความสงบ ทั้ง ๔
พอพระทัยในคำกล่าวของวิรุระมาก

พระราชทานรางวัลให้มากมาย

แล้วพากันกลับบ้านเมืองของตนฝ่ายท้าววรุณนาคราช

เมื่อกลับถึงเมืองบาดาลแล้ว

ก็เล่าเรื่องวิรุระแสดงธรรมให้พระนางวิมาลาเทวีฟังทำให้

พระนางเกิดสนพระทัยอยากจะฟังวิรุระแสดงธรรมบ้าง

แต่ไม่กล้าทูลพระสวามี จึงแกล้งทำเป็นประชวร

แล้วบอกกับท้าววรุณา

หากได้หัวใจของวิรุระมารักษาจึงจะหายจากพระประชวรนางอิรัน

ทติ พระราชธิดาจึงอาสา

โดยนางประกาศว่าจะยอมอภิเษกกับผู้ที่เอาหัวใจของวิรุระมาถวาย

พระราชมารดาได้

กล่าวถึงปณณกัษซึ่งหลงรักนางอิรันทติอยู่ก็รับอาสาจะไปเอาห้
หัวใจของวิรุระมาถวายให้ได้

ปณณกัษจึงเดินทางไปในนครอินทปัตถ์พร้อมด้วยดวงแก้วมณี

เมื่อไปถึงก็เข้าไปทาทายเล่นสกากับพระเจ้าธัญชัยโกรพยราช

โดยเอาดวงแก้ววิเศษ และมาอาชาไนยเป็นเดิมพัน

พระเจ้าธัญชัยโกรพยราชรับคำท้าโดยจะยกสิ่งของที่มีอยู่

ยกเวนพระมเหสี และเศวตฉัตรเป็นเดิมพัน

ปรากฏว่าปณณกัณท์เป็นฝ่ายชนะ และเลือกเอาวิธรรบัตินิต
เป็นคําพนัน

วิธรรบัตินิตยินดีไปกับปณณกัณท์ท่ามกลางความเสียดาย
และเศร้าโศกของ

พระเจ้าธัญชัยโกรพยราชอย่างยิ่งก่อนไปวิธรรบัตินิตได้สั่งสอน
บุตรธิดาในการปฏิบัติตนเมื่อเข้ารับราชการกับพระเจ้าแผ่นดินและ
อื่นๆ ระหว่างทางปณณกัณท์พยายามฆ่าวิธรรบัตินิตด้วยวิธีต่างๆ
แต่ก็ ไม่สำเร็จ วิธรรบัตินิตสงสัยจึงถามความจริงกับปณณกัณท์
จึงรู้ความจริงและคิดว่านางวิมาลา คงไม่ต้องการฆ่าตนให้ตาย

แต่คงเพราะอยากจะฟังธรรมจากตนมากกว่า

หากปณณกัณท์ฆ่าตนตายจริงๆคงไม่เป็นที่ประสงค์ของพระนางแ
น จึงแสดงโอวาทจนปณณกัณท์ใจอ่อนยอมปล่อย

แต่วิธรรบัตินิตขอติดตามไปยังนาคพิภพด้วย

เมื่อไปถึงได้เข้าเฝ้าท้าววรณนาคราชและพระนางวิมาลา

จึงแสดงธรรมถวายเรื่องทศพิธราชธรรม

และการบำเพ็ญกุศลและทาน เป็นที่พอพระทัยของทั้ง ๒ มาก

จึงพระราชทานรางวัลให้ และให้ปณณกัณท์แต่งงานกับนาง

อิรันทตี ปณณกัณท์ได้มอบแก้ววิเศษให้วิธรรบัตินิต

เมื่อกลับถึงอินทปัตถนครก็มอบให้พระเจ้าธัญชัยโกรพยราชเป็น
การแสดงความภักดีเป็นต้น

ก่อนที่จะได้ทราบถึงหลักสัจจบารมีที่ปรากฏในวิธรรบัตินิต

ผู้วิจยมุ่งจะศึกษาถึง ประวัติ ความเป็นมาของของวิธรรบัตินิต

การแสดงสัจจะของวิธรรบัตินิต พระนางนาควิมาลา

ต้องการฟังธรรม ธิดาของนางนาคหาอุบายช่วยมารดา

ปณณกัณท์หลงรักนางนาคอิรันทตี

ปณณกัณท์เล่นสวาทกับพระเจ้าธัญชัยโกรพยราช

สัจจะของวิธรรบัตินิต ปณณกัณท์ ทรมานวิธรรบัตินิต

วิธรรบัตินิตแสดงธรรมแก่ปณณกัณท์

วิธรรบัตินิตพบพญานาค

วิธรรบัตินิตแสดงธรรมแก่นางวิมาลาและวิธรรบัตินิตกลับคืนสู่พระ
นคร และจึงจะได้กล่าวถึงหลักสัจจะที่ปรากฏในวิธรรบัตินิต เป็นต้น

ดังนั้นการรักษาหลักสัจจบารมีของวิธรรบัตินิตตามทัศนะของพ
ระพุทธศาสนาเถรวาทนั้น สามารถแบ่งได้เป็น ๓ ระดับ คือ มีอยู่ ๓
ประการ คือ (๑) สัจจบารมี

หมายถึงการรักษาคำสัตย์หรือการไม่ยอมเสียสัตย์ถึงแม้ว่าอาจมีการนำทรัพย์สินเงินทองหรือคนที่เป็นที่รักมาเป็นอุบายให้เสียสัตย์ก็ตาม (๒) สัจจอุปบารมี มีความหนักแน่นและมั่นคงหากต้องยอมสูญเสียอวัยวะบางส่วนเพื่อรักษาความสัตย์ก็ยอม (๓) สัจจปรมัตถบารมี ยอมเสียสละชีวิตเพื่อรักษาความสัตย์ดังภาษิตที่ว่า เสียชีพแต่ไม่ยอมเสียสัตย์ในบางครั้ง ต้องยอมพจญกับภยันตรายต่างๆ ที่อาจต้องสูญเสียชีวิต

๕.๑.๒

หลักธรรมที่เกื้อหนุนและปฏิบัติต่อหลักสัจจะที่ปรากฏในวิสุทธิบท ทิตชาดก พบว่า (๑)

หลักธรรมที่เป็นฝ่ายเกื้อหนุนสัจจะนั้นเป็นหลักธรรมที่วิสุทธิบททิตชาดกได้ประพจน์ปฏิบัติและแสดงให้ผู้อื่นได้ปฏิบัติตาม ซึ่งประกอบด้วย ทศพิธราชธรรม จักรวรรดิธรรม ราชวสดีธรรม พรหมวิหาร ฌราวาสธรรม ปธาน อัปปมาทธรรม อธิษฐานธรรม สังคหัตถุ สาธุรธรรม วิริยะธรรมหลักธรรมทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เมื่อวิสุทธิบทยุติปฏิบัติ

จึงได้รับยกย่องจากบุคคลทั้งหลายว่าท่านเป็นบัณฑิตเป็นผู้ที่มีสัจจะ โดยวิสุทธิบทสอนหลักธรรมที่มุ่งเน้นการรักษา และการฝึกกาย วาจา และ ใจให้เรียบร้อย เพื่อให้มนุษย์ในสังคมประพจน์ปฏิบัติต่อการดำเนินชีวิตด้วยการไม่เบียดเบียนตนเองและทั้งไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีเบญจศีล คือ เจตนางดเว้นอกุศลธรรม เบญจธรรม คือ เจตนามุ่งประพฤติตามข้อควรปฏิบัติ นาถกรณธรรม คือ การสำรวจ กาย วาจา

ใจให้เรียบร้อยเป็นหลักธรรมใช้ในการฝึกตนและสั่งสอน (๒)

หลักธรรมที่เป็นฝ่ายปฏิบัติกับสัจจะคือการละมุสาวาท คือ เว้นขาดจากการพูดเท็จ และกล่าวแต่คำสัตย์ อารังสัจจะ ชื่อตรง เชื่อถือได้ ไม่ลวงโลก” อันหมายถึงการไม่พูดโกหก หรือไม่ใช่ว่าจะละเมิดความจริงเพราะเห็นแก่ตนหรือเห็นแก่อำภิส

และมุ่งทำลายผู้อื่น

ในส่วนนี้สัมมาวาจา มีลักษณะเป็นองค์ของศีลด้วยการงดเว้นการเบียดเบียน ไม่ให้เป็นคนพูดปดหลอกลวง เชื่อถือไม่ได้

อันจะก่อให้เกิดโทษต่อตนเองคือทำให้ผู้อื่นไม่เชื่อถือในคำพูด เป็นที่ไม่ไว้วางใจแก่คนอื่น

และอาจมีผลเสียต่อคนอื่นและส่วนรวมอีกด้วย

นอกจากนี้ยังมีลักษณะเป็นการสอนให้ยึดถือความถูกต้องในความดี คือการกล่าวแต่คำสัตย์ คือความจริง รักษาสิ่งจะ

เพื่อสร้างอุปนิสัยที่ดีให้เกิดขึ้นในจิตใจตนเอง

ไม่เบียดเบียนผู้อื่นด้วยวาจาที่ไม่จริง ทำให้ผู้อื่นเชื่อถือในวาจา และเป็นที่ไว้วางใจแก่บุคคลอื่นด้วย

๕.๑.๓

ความสำคัญของหลักสัจจะกับการประกอบอาชีพในสังคม พบว่า ผลการบำเพ็ญบารมีของวิสุทธิบุคคล

บัณฑิตสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

(๑) การนำสัจจะไปใช้ในอนาคตของการปกครอง

ถ้าหากปราศจากสัจจะธรรมเพียงอย่างเดียวแล้ว

ระบบการเมืองการปกครองย่อมล้มเหลว ทั้งนี้ เพราะการบริหารที่ดี และหลักการที่ถูกต้องนั้น จะต้องยึดหลักสัจจะธรรม

ความจริงนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่

และมีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่

นักการเมืองการปกครองที่มีความซื่อสัตย์สุจริต

มีความจริงใจต่อการปฏิบัติหน้าที่คือ ความซื่อสัตย์ ซื่อตรง

การพูดจริง ทำจริง ไม่คดโกงกัน

หลอกลวงกันไม่คดโกงหรือคอร์รัปชันไม่ควรรุกระทำผิดกฎหมายและกฎกติกาของสังคมและควรมีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ของตน

ต่อประเทศชาติบ้านเมือง

แล้วประเทศชาติประชาชนย่อมพบกับความเจริญก้าวหน้า

และเกิดความผาสุกเกษมสาสนเป็นอย่างยิ่ง

(๒)

การนำสัจจะไปใช้ในอาชีพด้านการศึกษาสัจจะในอาชีพด้านการศึกษาซึ่งต้องเกี่ยวของ
ทั้งด้านผู้สอนหรือผู้ให้การศึกษาและผู้เรียนคือ
ผู้รับการศึกษาต้องมีความจริงใจต่อกัน
โดยมุ่งเน้นให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ด้วยความประพฤติอันบุคคลจะพึงแสดงต่อกัน มีความบริสุทธิ์ใจและความจริงใจต่อกัน
เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น ประพฤติที่ดีงาม การเรียนการสอนนั้น
จะต้องมุ่งที่ความบริสุทธิ์ใจหรือความจริงใจต่อกันเป็นสำคัญ
จึงจะเกิดประโยชน์ต่อการศึกษา

(๓) การนำสัจจะไปใช้ในอาชีพนักธุรกิจ
นั้นอาชีพนักธุรกิจมุ่งเน้นสนองความต้องการของมนุษย์
หรือวิธีการดับทุกข์ อันเกิดมาจากความต้องการของมนุษย์
เพราะชีวิตของเราดำรงชีวิตไว้ด้วยปัจจัย ๕
ซึ่งเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต
ซึ่งในหลักพระพุทธศาสนาไดสอนวิธีปฏิบัติเพื่อให้เหมาะสมกับความ
เป็นอยู่ จึงไดสอนหลักสัจจะธรรม คือ
ให้บุคคลที่รู้จักความซื่อสัตย์ สุจริต จริงใจต่อกัน
โดยเน้นให้ประกอบสัมมาอาชีพด้วยสัจจะ
การมีสัจจะต่อกันในการประกอบสัมมาอาชีพ
ย่อมส่งผลให้เศรษฐกิจมั่นคงและเจริญก้าวหน้าและเกิดความสุขใน
สังคมใดบุคคลในสังคมจะต้องมีความจริงใจซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง
และผู้อื่น เช่น
การซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่นได้แก่เคารพในศักดิ์ศรีของตนเองไม่
ให้เกียรติแก่ผู้อื่น ทำอะไรก็ทำด้วยความจริงใจ
พูดด้วยความสัตย์จริงรู้จักรักษาคำพูด
จะคิดอะไรก็ให้เป็นประโยชน์อย่างจริงใจต่อผู้อื่น ไม่หลอกลวง
ไม่เป็นคนเหลวไหล
พยายามรักษาความสัตย์จริงไว้ให้ได้แม้จะเสียทรัพย์สินเสียชีวิตแต่
ก็ไม่ยอมให้เสียคำพูด เข้าในลักษณะที่ว่า
“ยอมสละทรัพย์เพื่อรักษาอวัยวะยอมสละอวัยวะเพื่อรักษาชีวิต
ยอมสละชีวิตเพื่อรักษาความสัตย์จริง เพื่อรักษาความถูกต้อง”
ดังวิธรรบัตินิตเป็นตัวอย่าง
เมื่อบุคคลในสังคมมีความจริงใจต่อกันมีสัจจะแล้วสังคมย่อมเกิดความ
สงบสุขร่มเย็น

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

๕.๒.๑ ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง

วิเคราะห์หลักสัจจะที่ปรากฏในวิสุทธิบัญญัติชาดก ทำให้ทราบถึง
กล่าวคือเมื่อบุคคลได้ทราบถึงความจริงในระดับสมมติสัจจะและระ
ดับปรมาตมสัจจะแล้วย่อมทำให้เข้าใจถึงหลักคำสอนในทางพระพุทธ
ศาสนาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เพราะคำสอนนั้นประกอบไปด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกตั้งตาม
สภาวะธรรมที่ปรากฏทำให้เกิดการปฏิบัติตนได้เหมาะสมต่อสิ่งต่าง ๆ
การไม่กล่าวผิดจากความจริง เว้นจากการกล่าววจีทุจริต

กล่าวตามความจริงที่เป็นประโยชน์

ย่อมได้รับการยกย่องจากบัณฑิต

บุคคลทั้งหลายย่อมกล่าวสรรเสริญ

ย่อมเป็นที่รักที่พอใจของคนหมู่มาก

ย่อมเป็นผู้ไม่มีเวรและโทษต่างๆ

แม้สิ้นชีวิตแล้วย่อมเข้าถึงสุคติคือโลกสวรรค์

ดังนั้นควรมีการพัฒนาตนเองสม่ำเสมอด้วยการฝึกมีสัจจะ คือ

การไม่กล่าวผิดจากความจริง โดยเริ่มจากการกล่าววจีทุจริต

กล่าวแต่ความจริงที่เป็นประโยชน์

ย่อมได้รับการยกย่องจากบัณฑิต ควรส่งเสริมให้บุคคล

หน่วยงานต่างๆ ในสังคมให้เห็นความสำคัญของการมีสัจจะ

และควรให้สนับสนุนหรือยกย่องบุคคลหรือหน่วยงานต่างๆ

ที่ให้ความสำคัญต่อหลักสัจจะให้ปรากฏต่อสังคม

๕.๒.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑) ควรมีการศึกษาสัจจะในพุทธศาสนาเถรวาท
กับสัจจะในหลักนิติศาสตร์

๒) ควรศึกษาเปรียบเทียบสัจจะในพระพุทธศาสนา

กับลัทธิในศาสนาอื่นๆที่มีหลักคำสอนลักษณะเดียวกับพระพุทธศาสนา

๓)

ควรศึกษาลัทธิในพระพุทธศาสนาเถรวาทเกี่ยวกับการบำเพ็ญบารมีของ

พระโพธิสัตว์ ก่อนการบรรลุมรรคของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

๔)

ควรมีการศึกษาการประยุกต์หลักลัทธิที่มีผลต่อสังคมไทยในปัจจุบัน

WORD TO PDF

[Http://word-to-pdf.abdio.com](http://word-to-pdf.abdio.com)

**TRIAL
VERSION**